

LUNDS
UNIVERSITET

Singel and Ready to Mingel?

Omförhandlingen av kvinnors intimitet, identitet och relationer i en populärkulturell kontext

Thea Birgerud & Cornelia Lindberg

Kandidatuppsats i medie- och kommunikationsvetenskap
Institutionen för kommunikation och medier, Lunds universitet
MKVK04:3 HT2025
Handledare: Helena Sandberg
Examinator: Fredrik Miegel

Abstract

Uppsatsen "Singel and Ready to Mingel?" är skriven av Thea Birgerud och Cornelia Lindberg och är författad i kandidatkursen för Medie-kommunikationsvetenskap vid Institutionen för kommunikation och medier på Lunds universitet. Denna fallstudie undersöker hur kvinnlig intimitet, identitet och relationer framställs, förhandlas och omförhandlas i populärkulturella sammanhang genom att analysera en Vogue-artikel och tre Reddit-trådar om artikeln.

Synen på tvåsamhet har förändrats och denna utveckling har lett till att nu även singelliv ses som normaliserat och ibland till och med som ett ideal. Samtidigt som samhällets normer och förväntningar på tvåsamhet förändras så har subkulturer som femcel-gemenskapen växt fram. Femcels, som står för kvinnor i ofrivilligt i celibat, har bidragit till en ny syn på kvinnlig sexuell och romantisk exkludering. Studien grundas i en kvalitativ textanalys för att kunna tolka och förstå omförhandlingen av kvinnors identitet och relationer i en populärkulturell kontext. Med hjälp av närläsning och tematisk kodning kan teoretiska perspektiv som bland annat postfeminism och femcel-gemenskapen appliceras på det empiriska materialet. Detta för att skapa en förståelse för hur omförhandlingen av kvinnlig identitet och relationer yttras.

Resultatet visade en normkonflikt vad gällande relationer där tvåsamhet som tidigare har setts som ett ideal nu utmanas av singellivet som istället förespråkar valmöjligheter och effektivitet. Samtidigt har hopplöshet och uppgivenhet till heterosexuella relationer allt mer trätt in i populärkulturella sammanhang vilket liknar den uppgivenhet som finns i femcel-gemenskapen. Vidare syns önskan om valmöjligheter och effektivitet i den ökande konsumtionslogik som genomsyrar den allt oftare digitala dejtingvärlden. Studien belyser därmed hur intimitetens villkor omformas i en kultur präglad av digitalisering och normförskjutning.

Nyckelord: Femcel, tvåsamhet, identitet, kvinnor, populärkultur

Innehållsförteckning

Tvåsamhetens norm och singellivet framväxt.....	3
När relationsnormerna skaver.....	4
Syfte och forskningsfrågor.....	4
Metodologisk angreppssätt och material.....	5
Forskningsläge och vårt bidrag.....	5
Socialkonstruktivism som metodologiskt angreppssätt.....	9
Fallet i fokus.....	9
Kvalitativ textanalys som analysmetod.....	10
Vogue-artikeln och Reddit-kommentarerna.....	11
Teoretiska perspektiv.....	12
Banet-Weiser och Gill i diskussion om feminism.....	13
Femcel-gemenskapens framväxt.....	14
Illouz och frånvarande kärlek.....	15
Marknadslogiken och dejtning som konsumtion.....	15
Omförhandlingar av kvinnlig identitet, tvåsamhet och singelliv.....	16
Normkonflikt och osäkerhet i intima relationer.....	16
Kvinnlig identitet i femcel-världen.....	23
Digitalisering, konsumtionslogik och kärlek som vara.....	28
Kärlekens paradox.....	33
Femcel-gemenskapen som tolkningsram för intimitet i en digital kultur.....	33
Referenslista.....	37

Tvåsamhetens norm och singellivet framväxt

Tvåsamhet har länge utgjort en normativ grund i samhälleliga föreställningar om vuxenliv och kvinnlig identitet. Historiskt har parrelationen betraktats som ett tecken på stabilitet, framgång och social status. Samtidigt visar statistik att antalet ensamhushåll ökar i Sverige och andra västländer, vilket indikerar en förändring i hur intimitet och relationer förstås. Denna utveckling har uppmärksammats i både forskning och populärkultur, där singelliv inte bara normaliseras utan ibland framställs som ett ideal.

Ett aktuellt exempel är den brittiska Vogue-artikeln “Is Having a Boyfriend Embarrassing Now?”, skriven av skribenten Chanté Joseph och publicerad på *Vogues* webbplats i oktober 2025. Artikeln fick stor spridning och lästes av cirka 5,7 miljoner människor under de två första veckorna efter publicering, vilket visar dess globala genomslag. Diskussionen stannade inte vid den brittiska kontexten – artikeln plockades upp av svenska medier och debatterades i morgonsoffor och nyhetsprogram, vilket understryker att frågan om relationers status är högst aktuell även i Sverige. Artikeln problematiserar relationers status i en kontext präglad av individualism och självständighet som högt värderade ideal. Den antyder att partnerskap inte längre är en självklar statussymbol, utan att singelliv i vissa kretsar blivit ett uttryck för styrka och socialt kapital. Detta skapar en diskursiv spänning: tvåsamhet förblir en norm, samtidigt som singelliv framställs som ett tecken på egenmakt.

Sverige genomgår samtidigt ett demografiskt skifte där ensamhushåll blivit den dominerande boendeformen. Vid slutet av 2024 fanns nästan fem miljoner hushåll i landet, varav cirka 2 miljoner (över 41 %) var ensamhushåll utan barn – den största hushållstypen (SCB, 2025). Internationellt ligger Sverige högt med omkring 42–43 % ensamhushåll, vilket placerar landet bland de nordiska med flest solo-boende (Eurostat, 2024). Trots att boendeform inte alltid sammanfaller med upplevd ensamhet visar Folkhälsomyndigheten (2024) att nästan hälften av dem som bor ensamma upplever ensamhet, jämfört med cirka en femtedel bland sammanboende. Dessutom rapporterar 8 % av befolkningen att de känner sig ensamma “för det mesta” eller “alltid”, medan en fjärdedel besväras av ensamhet i någon form (Folkhälsomyndigheten, 2024).

Parallellt med denna normförskjutning har digitala subkulturer som femcel utvecklats. Begreppet femcel kommer från “female involuntary celibate” och syftade ursprungligen på kvinnor som upplever ofrivilligt celibat. Idag används det bredare för att beskriva en digital kultur där sexuell, emotionell och romantisk exkludering samt kritik mot dejtingnormer uttrycks (Urban Dictionary, 2023). Även om femcel-gemenskapen är en till synes ganska okänd gemenskap så knyter gruppens föreställningar an till ett bredare samtal om kvinnlig ensamhet, intimitet och identitet. Att analysera Vogue-artikeln och publikens reaktioner i relation till femcel-gemenskapen är därför relevant för att belysa hur populärkultur och digitala plattformar bidrar till att omförhandla intimitetsnormer i det samtida medielandskapet.

När relationsnormerna skaver

Normer kring kvinnlig identitet och relationer omförhandlas i en tid präglad av ökande singelhushåll, kommersialisering av dejting och framväxten av populärfeministiska uttryck i medier. Samtidigt syns en spänning mellan idealet om självständighet och den kvarvarande normen om tvåsamhet, vilket skapar nya sätt för kvinnor att förhålla sig till intimitet och parbildning. Digitala subkulturer som femcel-gemenskap har vuxit fram, där kvinnlig ensamhet och heteronihilism (Kay & Johanssen, 2025:993) samt cynism inför heterosexuella relationer artikuleras och sprids genom digitala forum och populärkulturella medier. Detta väcker frågor om hur mediala representationer och publikpraktiker konstruerar förståelsen av kvinnlig identitet, ensamhet och möjligheterna att navigera normer kring sexualitet och parrelationer.

Syfte och forskningsfrågor

Mot denna bakgrund fungerar Vogue-artikeln “Is Having a Boyfriend Embarrassing Now?” (2025) och publikens reaktioner till artikeln som ett fall för att analysera hur föreställningar om kvinnlig identitet, tvåsamhet och singelliv formas i samtida medielandskap. Studiens syfte är att undersöka hur dessa normer uttrycks, förhandlas och omförhandlas i mötet mellan populärkultur och digitala medier, samt hur de relaterar till femcel som ett samtida fenomen. Artikeln och publikens respons används som en lins för att belysa föreställningar om kvinnlig ensamhet, relationer och identitet i dagens medielandskap. Genom en djupgående analys av både artikeln och det publika samtal som omger den, avser studien att synliggöra hur dessa föreställningar bidrar till en bredare omförhandling av könsroller och intimitetsnormer.

- Hur framställs normer kring kvinnlig identitet, tvåsamhet och singelliv i Vogue-artikeln och i publikens reaktioner online?
- På vilket sätt omförhandlar dessa diskurser traditionella föreställningar om kvinnlig intimitet och relationer?
- Hur kan femcel och relaterade begrepp användas för att förstå dessa föreställningar?

Studiens forskningsfrågor besvaras genom en kvalitativ textanalys av *British Vogue*s artikel och tre Reddit-trådar med sammanlagt 985 kommentarer. Efter inledningen följer ett kapitel om metodologiskt angreppssätt och tidigare forskning. Därefter redogörs material, datainsamling och analysmetod som följs av teoretiska perspektiv. Analysen presenterar hur kvinnlig identitet, tvåsamhet och singelliv omförhandlas i mötet mellan populärkultur och digitala plattformar.

Metodologisk angreppssätt och material

Denna studie tar sitt ursprung i ett socialkonstruktivistiskt synsätt där det är av intresse att undersöka de språkliga uttrycken som omförhandlas i våra sociala sfärer. Därför är det av intresse att undersöka hur strukturella normer uttrycks på individnivå. Studien bygger på en social metodologi och fallstudiemetodologi för att kunna förstå och tolka hur kvinnors identitet, intimitet och relationer omförhandlas i populärkulturella forum.

Forskningsläge och vårt bidrag

Det finns begränsat med studier om femcels som fenomen. Femcel som fenomen står för en kvinnlig incel, alltså en kvinna i frivilligt eller ofrivilligt celibat. Under senaste åren har det övergått till att oftare syfta på en kvinna som inte lyckas etablera en kärleksrelation (Urban Dictionary, 2020). Mellan år 2019–2022 ökar antalet vetenskapliga artiklar med sökordet “femcel” till ungefär 20 på Google Scholar. År 2023 ökade antalet artiklar till 53 stycken år 2025 finns det 212 artiklar som diskuterar femcel, tvåsamhet och kvinnors singelliv. Andra sökord har varit “pop*” culture”, “incel” och “femosphere”. Den manliga motsvarigheten incels har cirka 14 000 sökträffar mellan åren 2012–2025 vilket visar på en ojämlikhet i forskningen kring kvinnlig och manlig sexuell och romantisk exkludering. Meltons (2025:2) observation på bristen av forskning kring normer och kommunikationsstilar inom femcel-gemenskapen visar behovet av att förstå hur dessa sociala strukturer förändras och upprätthålls i praktiken.

Två som har undersökt femcel-gemenskapen är de brittiska forskarna Jill Boyce Kay och Jacob Johanssen (2025:981, 983) som har identifierat två former av femcels-gemenskap varpå båda återspeglar heteropessimism, en inställning att heterosexuella relationer inte är jämställda. Den ursprungliga formen av femcel-gemenskapen karaktäriseras av en förtvivlan och förhoppning om lyckosamma heterorelationer. Heterofatalism genomsyrar gemenskapen eftersom det finns en uppgivenhet och en acceptans kring att de heterosexuella relationerna ska vara missgynnsamma för kvinnorna och vara oundvikligen problematiska (s.983). Den traditionella femcel-gemenskapen syftar ofta på online-gemenskaper, till exempel på Reddit, där kvinnor genom detaljerade texter kan söka efter erkännande, identitet och gemenskap med andra som upplever sexuellt eller romantiskt utanförskap (s.983). Den andra vågen av förändrad femcel-kultur behandlar ofta ämnen som dissociation, depression och ensamhet men i en ironisk och lekfull ton på sociala medier och plattformar som TikTok (Kay & Johanssen 2025:983). Kay och Johanssen (2025:982, 993) myntar begreppet *heteronihilism* ifrån begreppet *heteropessimism*, för att mer nyanserat kunna förklara tomheten och det obefintliga intresset till att lyckas i heterosexuella relationer.

Heteronfatalism kan förstås i relevans till de amerikanska forskarna Hannah Rae Evans och Adam Lankords (2023:918) betoning på den frustration som kan uppstå på grund av sociala förväntningar och kulturella normer. Evans och Lankord (2023:918) menar att både incels och femcels definieras av deras sexuella frustration. Frustrationen är inte bara biologisk utan även psykologisk på grund av kulturella krafter, sociala normer och förväntningar. Denna frustration kan grundas i tre olika otillfredsställanden kring sexuella aktiviteter, ouppfyllda önskningar att ha sex och otillgängliga partners (Evans & Lankord 2023:918). Det som skiljer femcels från incels är att femcels känner inte bitterhet och hat gentemot män. Även om femcels kan vara missnöjda och villiga att förändra sin livssituation så förändras den genom på lagliga sätt, personlig utveckling, att utmana patriarkatet och gemensamt agerande (Evans & Lankord, 2023:917, 919).

Debora MariaPizzimenti och Asunta Penna, två italienska forskare (2024:766), ser femcel som ett mångfacetterat samlingsbegrepp under utveckling. Ofta sker femcelgemenskapens diskussioner och relationer på digitala plattformar och dessa plattformar reflekterar inte samhällets sociala strukturer utan de skapar istället de sociala strukturer vi lever i (Pizzimenti &

Penna, 2024:781). Kay och Johanssen (2025:982) bekräftar att femcel-kulturen har förändras från ett sluten gemenskap till att istället bryta sig in i mer konventionella samtal. Detta deltagande i samtal belyser kvinnors faktiska romantiska eller sexuella exkludering trots deras starka position på den sexuella marknaden (Kay & Johanssen, 2025:982). Om femcels anses vara oönskade eller oattraktiva så legitimeras inte deras identitet, vilket beror på den tidigare uppfattningen om att kvinnor inte kan vara femcels; för hade de velat förföra en man hade de kunnat (Pizzimenti & Penna, 2024:765). Denna inställning grundas i att utbudet och efterfrågan på den sexuella marknaden tidigare har varit till kvinnans favör (Pizzimenti & Penna, 2024:769). Med detta tankesätt förminskas och förnekas femcels upplevelse, deras smärta och utmaningar i att inte bli erkända eller förstådda (Pizzimenti & Penna, 2024:769). Kay (2022:13-15) uttrycker liknande tankar och menar på att kvinnlig exkludering, förnedring och lidande är mindre synligt än den manliga motsvarigheten på grund av ett politiskt och kulturellt problem där den vita mannen inte längre gynnas av samhällsförändringarna. De vita männens lidande och begär är det som anses vara viktiga, vilket gör att kvinnornas lidande och begär blir åsidosatta. Att femcels visar sitt lidande är ett hot mot normerna om hur en kvinna ska vara, vilket har gjort det svårt för samhället att förstå och sympatisera med (Kay, 2022:13-15).

Amerikanska forskaren Brittany Melton (2025:11-12) visar att hur kommunikationen kring självkärlek och självförverkligande inom femcel-gemenskapen påverkar hur deltagarna identifierar sig. Detta skapar och återskapar en viss världsbild som deltagarna upplever att de måste passa in i, annars kan det leda till exkludering från gruppen (Melton, 2025:11). Femcels uttrycker en önskan om att få bli erkända och förstådda utan att bli dömda utifrån samhällsenliga krav (Pizzimenti & Penna, 2024:782). Detta perspektiv kan kopplas till Pizzimenti och Pennas (2024:781) som visar att erkännandet inte bara kan förstås som ett individuellt behov utan som något som formas och förstärks av digitala plattformarnas strukturer. Plattformarna både producerar och återproducerar normer som tillhörighet, legitimitet och synlighet.

Historiskt har incels ett starkare politisk genomslag jämfört med femcels, vilket innebär att mäns sexuella exkludering tidigare har formulerats som ett samhällsproblem (Kay, 2022:13). Kvinnors sexuella exkludering har däremot inte fått samma status. Femcel-kulturen saknar politiskt driv och förstås ofta som ett individuellt problem snarare än ett strukturellt, vilket gör att

femcel-identiteten uppfattas som mer individualistisk än kollektiv (Pizzimenti & Penna, 2024:768). Detta är en anledning till att femcel-identiteten uppfattas mer som individualistisk än kollektiva. Kay (2022:1) bekräftar tendenserna av individualism kring kvinnors sexuella och romantiska exkludering. Kay (2022:12) påpekar även att femcels har blivit exkluderade från populär- och politiska forum. Deras upplevelser av avvisande och lidande i romantiska relationer ges begränsats erkännande eftersom rådande normer menar att vilken kvinna som helst kan och ska ha tillgång till sex och romantiska relationer. Därför ses inte femcels som någon erkänt utsatt grupp (Kay, 2022:13).

Femcel-gemenskapen är ett relativt nytt fenomen inom forskning. De få studier som identifieras om femcels-gemenskapen fokuserar på digitala subkulturer och ofrivillig celibat, medan kulturella och populärkulturella uttryck är utforskat. Vår studie bidrar till ny kunskap om hur kvinnlig identitet, intimitet och relationer omförhandlas i populärkulturell kontext och hur femcel-gemenskapen influerar dessa diskursiva uttryck. Studien kommer därför att undersöka femcel-gemenskapens diskursiva uttryck i populärkultur, vilket ger insikt i hur medier formar förståelsen av kvinnlig ensamhet och identitet. Istället för att enbart analysera femcel som en subkultur, kopplar vi fenomenet till populärkulturella representationer och publikens reaktioner. Det gör att studien kan visa hur populärkultur inte bara speglar normförändringar, utan aktivt deltar i att forma dem. Vi argumenterar för att omförhandlingen om kvinnlig identitet, intimitet och relationer i populärkulturella sammanhang, influerar kvinnors syn på sin egen identitet och tvåsamhet. Studien kan fungera som en pusselbit för att kunna förstå det demografiska skiftet som sker just nu, speciellt i Sverige. Detta kan kanske vara en liten pusselbit till att förstå den större frågan kring varför vår befolkning i modern tid minskar trots förbättrade livsvillkor och större frihet i relationer.

Socialkonstruktivism som metodologiskt angreppssätt

Socialkonstruktivism kommer att fungera som ett övergripande epistemologiskt perspektiv i studien. Utgångspunkten är att verkligheten inte är given, utan konstrueras genom språk, interaktion och kulturella praktiker (Hacking, 1999). Detta innebär att vi ständigt anpassar oss efter vår omgivning och de sociala normer som finns omkring oss (Hacking, 1999:16). Sociala konstruktioner är som skapas i samspel mellan människor i olika sociala sammanhang. (Hacking,

1999:16; 24). För studien innebär detta att diskurser om kvinnlig identitet, intimitet och relationer förstås som socialt skapade, förhandlade och omförhandlade i mediala och digitala kontexter. Detta perspektiv är centralt eftersom analysen fokuserar på språkliga uttryck i artiklar och online-kommentarer, där normer kring tvåsamhet och singelliv konstrueras och utmanas.

Fallet i fokus

För att få en djup och kontextualiserad förståelse för fenomenet används en fallstudie metodologi. Ur det enskilda fallet kan man vinna kunskap som är tillämpbar på andra liknande fall (Flyvbjerg, 2001:74). Genom fallstudien får man en konkretisering av ett visst fenomen. I denna studie utgörs fallet av Vogue-artikeln och de digitala reaktionerna på Reddit, vilket är relevant eftersom dessa material tillsammans visar både en populärkulturell representation och publikens respons. Detta gör det möjligt att analysera hur kvinnors identitet, intimitet och relationer omförhandlas i ett samtida medielandskap. Intresset ligger i att något vardagligt som relationer, identitet och intimitet analyseras (Flyvbjerg, 2001:134). Genom att använda ett begränsat fall som en enskild artikel samt de digitala reaktionerna på den är det möjligt att förklara större samhällsliga sammanhang och processer (Flyvbjerg, 2001:78). Fallet med kvinnlig identitet, intimitet och sexuell samt romantisk exkludering är ett övergripande fenomen att ta upp eftersom det finns betydelse för det i de lokala, nationella och globala gemenskaper som vi tillhör (Flyvbjerg, 2001:166). Att analysera och tolka reaktionerna på Vogue-artikeln möjliggör att undersöka och studera subjektiva faktorer som tankar, känslor och önskningar i deras naturliga miljö (Merriam, 1994:43). Detta gör att fallet kan analyseras i dess populärkulturella och digitala kontext, och därav fånga fallstudiens inriktning vilket är att finna insikter, tolkning och upptäckt av fenomen i dess specifika kontext (Merriam, 1994:25). Det empiriska materialet av Reddit-kommentarer och Vogue-artikeln kan därför säga något om de individuella förutsättningarna samt de strukturella normerna kring kvinnlig identitet, tvåsamhet och singellivet (Flyvbjerg, 2001:137).

Kvalitativ textanalys som analysmetod

För att kunna fånga alla aspekter av Vogue-artikeln och Reddit-reaktionerna är en kvalitativ textanalys den huvudsakliga metoden, vilket möjliggör att analysen drar fram det latent ur artikeln och reaktionerna. Till att börja med skedde en närläsning av artikeln med fokus på att

finna uttryck, dialog och narrativ som handlar om kvinnors intimitet, identitet och relationer. Vidare lästes publikens reaktioner på Vogue-artikeln på Reddit. För att kunna göra materialet hanterbart krävdes en kvalitativ kodning. Machin och Hansen (2019:1) menar att genom kvalitativ kodning skapas det utrymmet att undersöka och analysera hur media och kommunikation rör sig i kulturella, sociala och politiska dynamiker.

För att finna relevanta teman kring hur tvåsamhet, identitet och intimitet diskuteras i artikeln och de digitala reaktionerna har det empiriska materialet närlästs. Efter närläsningen har kodning för relevanta teman utförts som en tematisk kodning för att kunna finna teman. Temana kan sedan användas för att kunna säga något om de mer underliggande koncepten (Riva, 2018:376). De tre temana blev normkonflikt, femcel-gemenskap och digitalisering och konsumtionslogik. Varje tema ligger till grund för ett specifikt analysavsnitt. Vi har fört egna beskrivande anteckningar till kommentarerna för att enklare kunna komma ihåg ursprungliga tankar och sedan underlätta sökandet i den mängd kommentarer som finns (Riva, 2018:374). För att kunna skapa så utmärkande material som möjligt har "The zigzag approach" varit vår analysmetod för att kunna hantera det empiriska materialet (Riva, 2018:369). Första steget i vår insamlingsmetod var en datainsamling på Vogue-artikeln samt cirka 1000 kommentarer från Reddit. Därefter utfördes en preliminär tematisk kodning för att starta behandlingen av det empiriska materialet. Sedan utfördes en efterföljande mer djupgående datainsamling för att kunna förfina den tematiska kodningen. Slutgiltiga steget var att finna en tillräcklig mängd kommentarer inom de olika temana för att ytterligare en gång kunna förfina kategorierna för att ha tillräckligt mycket data att analysera utifrån våra olika teman (Riva 2018:369).

Vi gjorde ett strategiskt urval på de kommentarerna som vi fann intressanta inom de områden och skapade sedan kategorier och teman av detta (Riva, 2018:367). Temana analyserades i sin helhet för att inte förlora djupet av koncepten som undersöks för att bättre kunna fånga det latent i citaten (Braun & Clarke, 2022:80;81). På detta sätt kunde vi söka ut ett relevant material och sedan observera ett fenomen. I detta fall var det fenomenet förhandlingen och omförhandlingen av tvåsamhet i populärkulturella forum som kunde observeras. Urvalet av kommentarer innebär att vissa nyanser går förlorade, men detta bedöms nödvändigt för att möjliggöra en djupgående analys (Merriam, 1994:47). Dessa teman och kategorierna fångar de underliggande koncept som vi önskar analysera. Nyanser av innehållet i kommentarerna kan

förloras när detta urval görs, men det anser vi vara behövt för att kunna finna de kommentarerna som lämpar sig bäst för vår analys. Teman i kommentarerna blev normkonflikter inom tvåsamhet och ensamhet, femcel och dess gemenskap samt konsumtionlogiken och kommodifieringen av kärlek.

Dessa teman analyseras utifrån relevanta teorier för att belysa hur kvinnlig identitet, intimitet och relationer förhandlas och omförhandlas i medierna. Genom en kvalitativ textanalys kan underliggande teman och koncept i empirin identifieras vilket möjliggör tolkning och förståelse av hur kvinnlig identitet, tvåsamhet och relationer omförhandlas i populärkulturella forum. Denna metod är nödvändig eftersom studien fokuserar på språkliga uttryck och diskurser, där kontext och mening är centrala för analysen. Analysen är både av Vogue-artikeln och publikens reaktioner i deras ursprungliga sammanhang ger förutsättningar för en djupgående och kontextualiserad förståelse av normförändringar. Resultaten kan även bidra till en bredare diskussion om samtida demografiska trenden, såsom ökningen av singelhushåll, genom att visa hur normer kring relationer omförhandlas i populärkulturella forum.

Vogue-artikeln och Reddit-kommentarerna

Studiens huvudsakliga underlag består av Vogue-artikeln “Is Having a Boyfriend Embarrassing Now?” samt de tre Reddit-trådarna “What do you think of the article “is Having a Boyfriends Embarrassing Now?”, “Vogue says women are embarrassed to have boyfriends lol” och “Is Having a Boyfriend Embarrassing Now?”. Den 30:e november 2025 innehöll dessa trådar tillsammans 985 kommentarer. Innehållet i kommentarerna samt antalet kommentarer skapar ett material att analysera utifrån studiens syfte och frågeställningar. Detta material är relevant eftersom det kombinerar en populärkulturell representation med publikens reaktioner i ett digitalt forum vilket ger en mångdimensionell bild av hur normer kring tvåsamhet och singelliv omförhandlas.

Studien är utformad som en kvalitativ fallstudie där det första empiriska materialet är en närläsning och tematisk kodning av Vogue-artikeln “Is Having a Boyfriend Embarrassing Now?”, där fokus ligger på att identifiera uttryck, dialoger och narrativ som relaterar till femcel-identitet, kvinnlig ensamhet och heteronihilism. Det andra är en kvalitativ textanalys och

tematisk kodning av publikreaktioner på Vogue-artikeln i det digitala forumet Reddit, där artikeln diskuteras. Även om det kan vara svårt att avgöra huruvida användarna är medvetna om begreppet femcel-gemenskapen, ger dessa kommentarer ändå värdefulla insikter i hur diskurser om kvinnlig ensamhet, identitet och relationer sprids och förhandlas online.

Brittiska *Vogue* är en tidning som diskuterar trender inom kultur, mode, livsstil och skönhet (Vogue, u.å). Artiklar i tidningen *Vogue* fungerar som populärkulturella referenspunkter och speglar aktuella diskussioner om identitet och relationer. Reddit är ett globalt diskussionsforum där användare genom valda användarnamn anonymt delar åsikter, nyheter och erfarenheter (Reddit, u.å). Kommentarer bevaras över tid även om konton raderas, vilket innebär att trådarna kan analyseras i sin helhet. Detta gör plattformen relevant för studier av digitala diskurser. Genom att analysera dessa två olika källorna tillsammans finns det möjlighet att se strukturella normer tas ner på en individnivå vilket bidrar till en mångdimensionell analys. Detta eftersom *Vogue* porträtterar de aktuella strukturella normerna i en populärkulturell kontext medan Reddit-trådarna fångar publikens reaktioner och tankar kring dessa normer.

Teoretiska perspektiv

I detta avsnitt kommer de huvudsakliga teoretiska perspektiven att diskuteras. Perspektiv från populärfeminism och postfeminism med teoretiker som Sarah Banet-Weiser och Rosalind Gill används för att hjälpa oss förstå hur medier konstruerar och utmanar normer kring kvinnlighet och identitet. Sedan belyses femcels-kulturens framväxt för att kunna tolka kvinnors identitet, intimitet och relationer. Vidare kompletteras avsnittet med Eva Illouzs syn på frånvaron av relationer och hur dagens dejtingmarknad fungerar. Slutligen används Zygmunt Bauman och hans begrepp om konsumtionskultur för att förstå hur dejting och relationer ses som en form av konsumtion.

Banet-Weiser och Gill i diskussion om feminism

Postfeminismen och populärfeminism bygger på varandra och bidrar tillsammans till en större diskussion som gynnar det feministiska perspektivet menar Sarah Banet-Weiser, Rosalind Gill och Charlotte Rottenberg (2020:10). Den amerikanska kommunikationsprofessorn Sarah Banet-Weiser (2018:1) menar att populärfeminismen finns cirkulerande och lättillgängligt i

kommersiella och populära medier och uttrycks där på ett lättsamt sätt. Dessutom är att populärfeminism beundrad av likasinnade människor och grupper och kan därför enklare få en status som populär. Populärfeminismen har en individualistisk approach och genomsyras av en stark tilltro till att individen själv kan förändra sin situation. De strukturella förändring som efterfrågas inom feminism är mer tillbakatryckta i detta perspektiv, vilket för att fokus hamnar på individens ansvar snarare än kollektiva lösningar. Problematiken med populärfeminism blir därför att den ofta reproducerar ojämlikhet som finns mellan könen eftersom ojämlikheten sällan kritiserar eller granskas grundligt utan mest problematiseras (Baner-Weiser, 2018:173). Humorn och satiren som den populärfeministiska rörelsen grundades i tillsammans med att den ofta återfinns i kommersiella och populära medier kan ses som bekymmersam eftersom dess budskap sällan uppfattas som en uppmaning till förändring.

Däremot har postfeminismen en starkare inriktning på individens fria val jämfört med populärfeminismen. Postfeminismen utvecklades under 1990-talet och utmynnar från de motsägelser och paradoxer som präglade representationen av kvinnor, speciellt i media (Banet-Weiser et al., 2020:4). Postfeminism handlar om att förstå de komplexa sambanden och dynamikerna som finns mellan kön, sexualitet, ålder, klass och rasism (Banet-Weiser et al., 2020:6). Banet-Weiser (et al., 2020:16) väljer att problematisera den sorts feminism som får synlighet eftersom det ofta är den vita och heteronormativa versionen som träder fram. Populärfeminism och postfeminism är relevanta för att skapa en övergripande förståelse för hur nutida kvinnlig identitet formas, för att kunna förklara kvinnors fria val kring intimitet och relationer och samtidigt synliggöra de bakomliggande maktförhållanden som genomsyrar samhället. Dessa perspektiv är centrala i vår analys eftersom de hjälper oss att förstå hur Vogue-artikeln och publikens reaktioner uttrycker, förstärker eller omförhandlar ideal om självständighet och individualism.

Femcel-gemenskapens framväxt

Kay och Johanssen (2025:981-83) belyser att den traditionella femcel-gemenskapen har skiftat från att ha fokuserat på kvinnliga onlinegrupper och dess sökande efter identitet, gemenskap och erkännande i deras sexuella och eller romantiska exkludering till att behandla mer kulturella uttryck som ofta kommuniceras med humor på digitala plattformar. Detta skifte i

femcel-gemenskapen har utvecklats till kulturella uttryck som framhäver tomhet, ensamhet, avstängdhet och missnöje. Femcels fokuserar på känslan av förnedring eller avvísning på den sexuella marknaden som är till kvinnors fördel medan andra vågen av femcel-gemenskap betonar ett missnöje gentemot heterorelationer och män. Vidare diskuterar Kay och Johanssen (2025:983) begreppet heteropessimism som indikerar på att det finns en större bakomliggande struktur till de missnöje som finns gentemot heterosexuella relationer. Detta missnöje påverkar mer än bara synen på relationer eftersom det skapar en hopplöshet gentemot politiken, framtiden och samhället. Heteropessimism fungerar som en bedövning för att slippa känna hur jobbiga och smärtsamma vardagliga heterosexuella relationer kan vara. Misstron till heterosexuella relationer är så permanent att man enligt synsättet vägrar tror att det är möjligt att förändra den kulturen (2025:986). Dock finns en acceptans för misstron till heterosexuella relationer, så kallat heterofatlim, kring missnöjet eftersom det varken kan förändras eller förbättras (2025:986). Författarna (2025:982) spinner vidare på heteropessimismen och introducerar begreppet heteronihilism som syftar på den utbredda känslan av uppgivenhet som uttrycks och kommer från negativa erfarenheter kring heterosexualitet. Enligt heteronihilism skiftar från att söka positiv stöttning som erkännande och identitetsbyggande till att ge upp på gemensamma handlingar, politiken och till och med hoppet på heterosexuella relationer (2025:984-985). Dessa begrepp är centrala för vår analys eftersom de hjälper oss att förstå hur känslor av ensamhet, uppgivenhet och kritik mot heterorelationer uttrycks i Vogue-artikeln och i publikens reaktioner på Reddit. Genom att använda Kay och Johanssens (2025) teorier kan vi tolka hur dessa teman framträder i både populärkulturella texter och digitala samtal.

Illouz och frånvarande kärlek

I boken *The End of Love* (2019), på svenska *Därför tar kärleken slut*, introducerar den fransk-israeliska sociologen Eva Illouz (2020:317) begreppet "icke-kärleken" och använder det för att analysera hur intima relationer formas av samtida sociala och ekonomiska strukturer. Frånvaron eller upplösningen av kärlek visar att relationer inte bara är privata erfarenheter utan även påverkas av samhällsliga krafter. Ofta formas individens känsloliv av frånvaron av kärlek på ett mer djupgående sätt eftersom den blottlägger osäkerhet, värderingar och normer kring intimitet på ett annat sätt. Illouz (2020:2) diskuterar hur en personlig "egenskap" som sexighet inte är individuella eller naturlig utan istället format av konsumtionskulturen och

marknadslogiken. Egenskapen sexighet blir på så sätt något att visa upp, som kan produceras och bör värderas utifrån marknadens logik. Sökandet efter kärlek sker allt oftare digitalt jämfört med tidigare relationsskapandet som skedde i gemensamma kretsar. Tidigare värdesattes genuina kontakter och en lugn takt medan idag värderas effektivitet och valmöjligheter högre. Den nutida dejtingen och det mer digitala relationssökandet kan liknas vid en marknad där potentiella partners ses som profiler som ska jämföras och antingen väljas eller inte utifrån väldigt begränsad information. Illouzs perspektiv är centralt för vår analys eftersom det hjälper oss att förstå hur dejting och relationer framställs som en marknad i Vogue-artikeln och hur publikens kommentarer på Reddit speglar eller reagerar på denna logik. Genom att använda Illouz kan vi tolka hur konsumtionskultur påverkar synen på intimitet och varför relationer framstår som osäkra eller utbytbara i det digitala landskapet.

Marknadslogiken och dejting som konsumtion

Precis som Illouz (2020) diskuterar liknar den nutida dejtingen i allt större utsträckning en marknad och präglas av tydlig konsumtionslogik. Den polsk-brittiske sociologen Zygmunt Bauman (2008:22) håller med om den rådande konsumtionslogiken. Kärleken och dejting som tidigare uppfattades som något naturligt har kommit att omvandlas till något mer onaturligt och förstås numera som en konstruerad marknad med egna logiker och strukturer. Det finns nya förutsättningar för dejting och kärlek online som drivs av andra faktorer som effektivitet och valmöjligheter. Bauman (2008:37) menar att konsumtionslogiken grundas i att kvinnor och män strävar efter och önskar att samla på saker som anses skänka glädje, status eller respekt från andra. Detta skapar en ständig strävan efter mer, där individen söker något som antas kunna bidra till lycka. Samtidigt finns en stark vilja att ha mer och ständigt förkasta det som inte ger lycka, glädje eller status utifrån samhällliga normer (Bauman, 2008:29,136). På detta sätt riskerar det genuina och autentiska att försvinna i dejtingvärlden och istället värderas ytligt högst. Det digitala dejtinglandskapet förstärker denna logik genom profiler och algoritmer som möjliggör snabb filtrering och jämförelser, något som inte var möjligt i traditionella sociala sammanhang. Valmöjligheterna ökar, men relationer blir samtidigt mer utbytbara och styrda av marknadslogik. Baumans teori är central för vår analys eftersom den visar hur dejting och relationer framställs som konsumtionsobjekt i Vogue-artikeln och hur publikens kommentarer på Reddit speglar ideal om effektivitet, valfrihet och utbytbarhet.

Omförhandlingar av kvinnlig identitet, tvåsamhet och singelliv

Denna analys undersöker hur normer kring kvinnlig identitet, tvåsamhet och singelliv framställs, förhandlas och omförhandlas i Vogue-artikeln “Is Having a Boyfriend Embarrassing Now?” (2025) och i publikens reaktioner på Reddit. Vi har närläst artikeln och tematiserat cirka 1000 inlägg från tre trådar. Utifrån detta material kopplar vi uttrycken till teoretiska ramar om populärfeminism och postfeminism, femcel-gemenskapen samt teorier om konsumtionsamhälle och digitalisering. Syftet med analysen är att belysa hur tvåsamhetens kvarvarande norm möter ett singelliv som ges högre status i en kultur präglad av sociala medier och digitala plattformar – och vilka konsekvenser detta får för kvinnlig identitet.

Normkonflikt och osäkerhet i intima relationer

Analysen inleds med att belysa den normkonflikt som uppstår när tvåsamhetens traditionella värde möter ett ideal om autonomt singelliv. Här undersöker vi hur denna spänning uttrycks i Vogue-artikeln och i Reddit-diskussionerna, och vilka föreställningar som kopplas till status, egenmakt och valfrihet. Vogue-artikeln “Is Having a Boyfriend Embarrassing Now?” (Joseph, 2025) sätter fingret på en djupgående förhandling eller normförskjutning. Artikeln iscensätter en konflikt mellan två normsystem: den kvarvarande tvåsamhetsnormen som kopplar kvinnlig social status till parrelation och familjebildning, och en framväxande kultur av autonomt singelliv där självständighet och kontroll värderas högt (Gill, 2007; Banet-Weiser, 2018; Illouz, 2020). Detta kommer till uttryck i följande formulering i Vogue-artikeln:

Where being single was once a cautionary tale (you’ll end up a ‘spinster’ with loads of cats), it is now becoming a desirable and coveted status, another nail in the coffin of a centuries-old heterosexual fairytale that never really benefitted women to begin with.

Historiskt har tvåsamhet fungerat som ett socialt bevis på kvinnlig värdighet och socialt erkännande. I samtida populärkultur och digitala miljöer börjar dock singelliv tillskrivas ett annat symboliskt värde — inte som ett misslyckande, utan som ett uttryck för autonomi, handlingsutrymme och kontroll över det egna livet. Detta blir synligt i Reddit-kommentaren från *Murky_Toe_4717*:

I mean, I genuinely think it's that fundamentally women are becoming happier to be alone in recent times. At least in my friend group, there are 3 of 12 of us that have been vibing alone and really don't want to change that.

Rosalind Gill (2007:254; 259) hjälper oss förstå denna förändring genom att beskriva hur individualism, valfrihet och självövervakning utgör centrala komponenter i det postfeministiska perspektivet. Singelliv kan då framstå som ett aktivt val och ett identitetsprojekt, snarare än frånvaron av tvåsamhet. Men, som Sarah Banet-Weiser (2018:2) visar, samexisterar denna synliggjorda egenmakt alltid med antifeministiska uttryck och kvarvarande heteronormativa förväntningar. Det skapar en spänning för även när kvinnlig självständighet lyfts fram i medier, sker det ofta inom ramar som inte utmanar de patriarkala logikerna som formade tvåsamhetsnormen från början (Banet-Weiser, 2018:173). Detta blir tydligt i Reddit-berättelsen från *Exotic_Resource_6200*:

She's engaged to a wonderful guy but there's a huge problem. She's already financially secure, more than him actually. She feels safe and very independent but her fiancé and his family expects her to move to Texas where they live and start a family. They are pressuring her so much, she is about to call off the wedding. Getting married would be a setback for her and that's with a quality guy.

Här synliggörs en normkonflikt där kvinnans ekonomiska och personliga självständighet ställs mot kvarvarande förväntningar på flytt, familjebildning och anpassning till mannens familj. I linje med Banet-Weisers resonemang visar detta hur en synlig och medialt förmedlad föreställning om kvinnlig egenmakt kan samexistera med fortsatt traditionella föreställningar om kön — en form av egenmakt som främst verkar på ett symboliskt plan och inte nödvändigtvis förändrar rådande maktordningar (Banet-Weiser, 2018:173). Gill (2007:271) bidrar samtidigt till att förklara hur detta upplevs på individnivå: kvinnan framställs som ett fritt subjekt, men fattar sina val inom ramarna för självövervakning och sociala förväntningar.

Här blir Kay och Johanssens (2025:983–986) diskussion om begreppen heteropessimism och heteronihilism relevanta. Heteropessimism beskriver en misstro mot heterorelationens praktiker, såsom familjens krav, geografisk anpassning och könsnormer kring omsorg, medan

heteronihilism fångar en mer långtgående uppgivenhet inför möjligheten att någonsin kunna förändra dessa villkor. I detta ljus framstår beslutet att avlysa bröllopet mindre som en individualistisk nyck och mer som en rationell reaktion på en upplevd struktur som inte går att omförhandla. Sammantaget visar Reddit-exemplet hur familjekrav och könsnormer påverkar individuella livsval, och hur framställningarna både reproducerar delar av den traditionella tvåsamhetsnormen och samtidigt utmanar den genom att framställa självständighet som ett legitimt och rimligt val. Det framstår som socialt accepterat att välja bort äktenskap, även när partnern beskrivs som en “quality guy” – vilket markerar en normförskjutning mot autonomi. Även om fästmannen i citatet anses vara en god man med bra egenskaper så finns det legitima och rimliga anledningar för kvinnan att avlysa bröllopet.

Eva Illouz (2020:19–20; 25; 102) utvecklar denna motsättning genom att visa hur digitalisering och konsumtionskultur har förändrat hur intimitet förstås och praktiseras, genom att relationer allt oftare formas enligt en marknadslogik. De ökade möjligheterna att välja relationer och livsformer har, enligt Illouz, inte lett till större trygghet, utan snarare till en situation präglad av osäkerhet och instabilitet (Illouz, 2020:20). I ett sådant sammanhang kan singelliv framstå både som ett uttryck för självständighet och som ett rationellt sätt att minska emotionella, sociala, ekonomiska och geografiska risker. Precis som citatet illustrerar så finns det tydliga emotionella och ekonomiska risker för kvinnan att gifta sig eftersom hon är i en bättre ekonomisk situation än sin fästman och att hans familj har förväntningen att hon ska flytta. På liknande sätt beskriver Bauman (2008:22; 29; 37; 136) hur individer i en konsumtionskultur ständigt förväntas välja, jämföra och välja bort, vilket gör tvåsamheten till ett mer bindande åtagande i en miljö som annars värderar flexibilitet. Tillsammans belyser dessa perspektiv hur attraktionen till ett självständigt singelliv förstärks, samtidigt som parrelationens fortsatta normativitet består.

Normkonflikten handlar inte om att tvåsamhet ersätts av singelliv, utan om att dessa två logiker existerar parallellt. Singellivets symboliska uppvärdering och tvåsamhetens fortsatta norm skapar ett samtida spänningsfält som aktiveras i både *Vogue* och Reddit. Detta spänningsfält är centralt för att förstå hur kvinnlig identitet och intimitet förhandlas i dagens mediekultur. Analysen synliggör hur dessa normer både reproduceras och omförhandlas, samt hur betoningen på egenmakt samexisterar med traditionella könsordningar. Sammantaget framträder en konflikt

mellan tvåsamhetens norm och ett ideal om autonomi, vilken blir särskilt tydlig i hur status kopplas till singelliv i digitala föreställningar. Tvåsamhet i kontrast till singelliv som status är en återkommande formulering i Reddit-diskussionerna, att relationer inte längre utgör kärnan i kvinnlig identitet. Som användaren *Default_Dragon* uttrycker:

Women are no longer centering men into their social identity.”

Detta citat fungerar som en kondenserad normkritik. Det markerar en förskjutning från en historisk ordning där kvinnlig identitet var starkt knuten till heterosexuella relationer, till att vara en samtida tanke där självförverkligande och egenmakt är centrala värden. Detta kan förstås genom postfeminism, där individualism och självförverkligande framställs som feministiska värden (Gill, 2007:149). Gill (2007:254) beskriver hur postfeministisk sensibilitet bygger på en logik av valfrihet och självövervakning, vilket gör singelliv till ett aktivt identitetsprojekt snarare än en brist. Parallellt är denna individualism nära kopplad till populärfeminism, som enligt Banet-Weiser (2018:6) manifesteras i kommersiella medier och bygger på synlighet och social exponering för att kunna ta plats och få sin röst hörd. Populärfeminismen uppmanar kvinnor att välja sig själva och framhäva sin självständighet, men gör det ofta genom individualiserade budskap om egenmakt som lämnar patriarkala strukturer intakta (Banet-Weiser, 2018:173). Detta skapar en paradox: diskussionen om självständighet reproducerar samtidigt villkor som upprätthåller ojämna maktförhållanden.

Illouz (2020) ger en viktig dimension till denna normkonflikt genom att visa hur konsumtionssamhället har förändrat normer och förväntningar kring relationer. Hon menar att den sexuella friheten, som antogs skapa trygghet och stabilitet, i stället har lett till en grundläggande osäkerhet om vad relationer innebär, vilka rammar de har och vilket syfte de fyller (Illouz, 2020:19). I stället för att bygga på fasta strukturer präglas romantiska relationer idag av en ständig osäkerhet och oförutsägbarhet (Illouz, 2020:20). I denna kontext framstår singelliv som ett sätt att undvika denna osäkerhet och känslomässiga risker, vilket gör att det uppfattas som ett rationellt och attraktivt val. Illouz (2020:25) beskriver hur konsumtionslogiken genomsyrar intimitet och skriver att idag genomsyras våra romantiska och sexuella förbindelser av ett språk som uttrycker intressen, ögonblicklig tillfredsställelse, egocentriska agerande, omväxling och en mångfald av erfarenheter. Detta språk gör relationer till en form av kapital, där

status inte längre mäts i långvariga partnerskap utan i attraktionskraft och erfarenheter. Denna logik kan kopplas till Vogue-artikeln framställning av singelliv som trendigt och till Reddit-kommentarer som betonar en strävan efter självständighet och distans från traditionella könsroller i relationer. Ett återkommande tema i Reddit-kommentarerna är misstron och uppgivenheten inför heterosexuella relationer, vilket ligger nära femcel och begreppet heteronihilism. Kommentarer som den från användaren *Honeybutterbiscitt* illustrerar detta:

Men create so much pain and chaos that I desire peace way more than a man.

Här formuleras en känslomässig logik där frivillig ensamhet framstår som en självskyddande strategi i ett sammanhang präglad av uppgivenhet inför heterosexuella relationer ska vara gynnsamma. Detta kan förstås genom heteronihilism (Kay & Johanssen, 2025:984–986), där uppgivenhet och distans fungerar både som individuella reaktioner och som kulturella uttryck. Samtidigt relaterar detta till Kay och Johanssen (2025:984) diskussion om heterofatalism, som beskriver en föreställning om att heterosexuella relationer är dömda att misslyckas, men att vi ändå fortsätter att orientera oss mot dem. Den kritiska synen på heterorelationer kan också förstås i relation till spänningen mellan populärfeminism och populärt kvinnohat, två föreställningar som enligt Banet-Weiser (2018:2) samexisterar inom samma sfär.

Populärfeminismen uppmanar kvinnor att vara självständiga och sätta gränser, men gör det genom individualiserade narrativ som inte utmanar patriarkala strukturer. Som Banet-Weiser (2018:173) påpekar, eftersom populärfeminism inte utmanar patriarkatet ordentligt, kan den i praktiken bidra till att könsojämlikhet fortsätter. I detta mellanläge – mellan individualiserad egenmakt och kvarvarande patriarkala villkor – uppstår den misstro som kommer till uttryck i kommentarerna. Femcel kan därmed förstås som en reaktion på denna konflikt: en kulturell och affektiv position som synliggör både uppgivenheten och motståndet, utan att erbjuda en entydig lösning. Reddit-kommentarerna visar denna paradox: frihet och självständighet framhålls som ideal, men samtidigt kvarstår en stark social förväntan på relationer och reproduktion. Detta skapar en dubbelhet där kvinnor både söker autonomi och känner skam inför att följa normen vad gäller relationer.

Denna spänning leder vidare till begrepp som heteropessimism och heteronihilism, som fångar den känslomässiga logik som formar dessa val. I Vogue-artikeln formulerar skribenten Chanté Joseph (2025) en central idé:

Obviously there's no shame in falling in love. But there's also no shame in trying and failing to find it – or not trying at all.

Detta är centralt för postfeminismens sensibilitet (Gill, 2007:254) eftersom både kärlek och icke-kärlek framställs som legitima val, och subjektet är moraliskt auktoriserat att avstå. Här synliggörs hur idén om valfrihet fungerar som en normativ ram: att välja bort relationer är lika socialt accepterat som att välja dem. Men denna valfrihet är inte neutral; den är inbäddad i en kultur av självövervakning och optimering, där kvinnan förväntas iscensätta sitt "fria val" som ett identitetsprojekt (Gill, 2007:257). I vardagen formuleras detta ofta som en strategi för affektivt självskydd. *Honeybutterbiscuit* skriver på Reddit:

Men create so much pain and chaos that I desire peace way more than a man.

Här syns en emotionell distans till heterorelationer: lugn och ro värderas högre än romantik. Detta kan förstås genom Kay och Johanssens (2025:983–986) syn på begrepp heteropessimism, som beskriver en misstro mot de heterosexuella relationernas villkor. Denna misstro är inte bara individuell utan kulturell och den artikuleras i humor och ironi, vilket Banet-Weiser (2018:139) menar är typiskt för populärfeminismens medielogik. Affektivt tillbakadragande och ironisering blir kommunikativa resurser eftersom de skapar samhörighet men riskerar att avpolitisera kritiken när den reduceras till stil. Vogue-artikeln fångar också samtidens dubbelhet:

In other words, in an era of widespread heterofatalism, women don't want to be seen as being all about their man, but they also want the clout that comes with being partnered up

Detta uttrycker en dubbelhet där kvinnan inte vill definieras genom en man, men samtidigt söker den symboliska status som ofta följer med att vara i en relation. Gill (2007:257) visar hur makt i postfeministisk kultur förskjuts från en extern "manlig blick", det vill säga att kvinnor betraktas och värderas utifrån manliga normer och begär, till en mer självövervakande blick. Kvinnan formar och kontrollerar sin självbild, både som singel och som partner, inom medielogikens

ramar, där självkontroll och medvetna val ges stor betydelse (Gill, 2007:254). Illouz (2020:19–20; 25; 102–103) erbjuder samtidigt en bredare förklaring genom att visa hur ambivalens blir rationell i ett sammanhang präglad av osäkerhet. Att både dra sig undan och samtidigt hålla möjligheter öppna, i form av status och socialt värde, framstår då som ett rimligt förhållningssätt. I flera Reddit-kommentarer kommer dessa motstridiga känslor till uttryck.

Murky_Toe_4717 skriver:

I mean, I genuinely think it's that fundamentally women are becoming happier to be alone in recent times. At least in my friend group, there are 3 of 12 of us that have been vibing alone and really don't want to change that.

Detta citat kan tolkas utifrån heteronihilism (Kay & Johanssen, 2025:982) en uppgivenhet inför heterosexuella relationer som gör att kvinnor inte bara väljer singelliv som en temporär strategi, utan som en permanent livsform. Här sker en normativ förskjutning: tidigare glorifierades heterosexuella romanser som kvinnans huvudmål i livet, men nu framställs de som en risk snarare än en belöning. *Vogue* adresserar denna trend genom att normalisera “att inte bry sig alls” som ett legitimt val. Femcel-gemenskapen fungerar som en extrem position i denna konflikt: ett kulturellt uttryck för uppgivenhet inför en intimitetsmarknad som lovar frihet men skapar ovisshet och paradoxala krav. *Tray_4_Gavin* sammanfattar denna osäkerhet:

Now most women, I wouldn't say are embarrassed of men.. but apprehensive and overly content with never being with another man again unless they prove they are actually a good kind person who gets women's POV too, I'd say it's the latter. I do think men are slowly getting it also.

Sammanfattningsvis visar analysen hur heteropessimism och heteronihilism fungerar som ramverk i en postfeministisk kontext. *Vogue*-artikeln normaliserar en dubbelhet inför romantiska relationer genom att framställa både kärlek och icke-kärlek som legitima val, medan Reddit-kommentarerna artikulerar en mer radikal uppgivenhet som ibland övergår i heteronihilism. Gill (2007) hjälper oss förstå hur denna osäkerhet inte är ett uttryck för fullständig frihet, utan är inbäddad i en struktur av självkontroll och iscensättning av val, där kvinnan förväntas optimera sin identitet inom medielogikens ramar. Illouz (2020) förklarar varför denna paradox blir rationell i en social ordning präglad av ovisshet: att både dra sig undan

och behålla möjligheter är en kalkyl som balanserar risk och status. Kay och Johanssens (2025) syn på begreppen heteropessimism och heteronihilism synliggör hur denna kalkyl inte bara är individuell, utan en del av en bredare kulturell rörelse som omförhandlar intimitetens villkor. I detta mellanläge uppstår en spänning: frihet framställs som val, men valen är formade av normer som reproducerar osäkerhet och ojämlikhet. Dessa begrepp synliggör hur misstro och uppgivenhet för heterorelationer blir en del av samtida diskussioner om relationer.

Kvinnlig identitet i femcel-världen

Detta avsnitt undersöker hur femcel och relaterade uttryck problematiserar heterosexuella relationer och kvinnlig identitet. Genom att analysera humor, självdistans och uppgivenhet som kommunikativa strategier synliggörs hur kvinnor navigerar mellan ideal om autonomi och kvarvarande normer om tvåsamhet. De följande delavsnitten belyser femcel som position, kvinnlig identitet som socialt kapital och spänningen mellan biologiska föreställningar och kulturella krav. Tillsammans visar dessa perspektiv hur populärkultur och digitala forum fungerar som arenor för både motstånd och självvald distans.

Femcel illustrerar misstron mot heterorelationer genom en ironi, självdistans och medvetenhet om normer. Detta skapar en position som både kritiserar och distanserar sig från tvåsamhetsidealet, samtidigt som det erbjuder en känslomässig ventil för uppgivenhet. Femcel är inte bara en subkultur utan en känslomässig strategi: den gör motstånd genom att ge form åt tillbakadragande som en meningsfull hållning, vilket skiljer sig från traditionell feministisk kritik som söker strukturell förändring (Kay & Johanssen, 2025:982–986).

Den humoristiska stilen är inte unik för femcel-identiteten utan ligger nära populärfeminismens medielogik. Banet-Weiser (2018:139) visar hur humor används för att sticka ut i mediebruset och som kritik av maskulina normer, men hon varnar också för att denna strategi kan reducera politiska problem till kulturella uttryck (2018:140). Ofta tas inte den humoristiska kritiken lika seriöst som när kritiken har en allvarligare ton. Detta kan vara en anledning till att kvinnors kritik mot heteronormativa strukturer inte har uppmärksammats i samma utsträckning som kritiken från dess manliga motsvarighet. Humor riskerar därmed att fungera mer som en retorisk gest än

en strukturell utmaning – en “kritik som ser bra ut” men som inte förändrar maktordningar. Detta blir tydligt i Reddit-kommentaren från *Swerbeauty*:

As someone who hasn't had a boyfriend for almost a decade, it made me feel swag for once 🙌😎(pls omg don't take me too seriously, I thought the article was interesting & am just being silly ^)

Citatet illustrerar hur normer kring tvåsamhet förhandlas i digitala medier genom estetiska uttryck, där ironi och humor spelar en central roll. Humorn ligger i att *Swerbeauty* “för en gångs skull” känner sig cool just för att hon inte har en pojkvän, samtidigt som hon distanserar sig från kommentaren genom att skriva “just being silly” precis som om hon egentligen inte menar det. I detta fall används humor som en dubbel strategi: dels för att signalera avstånd till tvåsamhetsnormen, dels för att neutralisera social risk. Detta kan förstås som en performativ balansgång: att uttrycka normkritik men ändå försäkra sig om att inte helt avvika från den normativa ramen. Banet-Weiser (2018:173) menar att populärfeminism ofta fungerar på detta sätt – den uppmanar kvinnor att välja sig själva först men inom en individualiserad logik som lämnar patriarkala strukturer intakta. Analytiskt visar detta hur femcel-identiteten och populärfeminism delar en medielogik där humor och självdistans blir verktyg för att hantera normkonflikter. Skillnaden är dock att femcel inte bara ironiserar över heteronormativitet – den artikulerar en mer radikal uppgivenhet, en heteronihilistisk position som ifrågasätter om relationer överhuvudtaget är värda att investera i. *Swerbeautys* kommentar fungerar därmed som ett exempel på hur femcel uttrycks i digitala forum: genom lekfull distansering och humor synliggörs spänningen mellan individualiserad egenmakt och strukturell maktlöshet.

Utöver humor och självdistans som karakteriserar femcel-gemenskapen så blir frågan om kvinnlig identitet och hur den värderas av andra även den central i diskussionerna om de strukturella normerna som präglar gemenskapen. Denna dimension framträder tydligt i Vogue-artikeln “Is Having a Boyfriend Embarrassing Now?” (Joseph, 2025), som artikulerar en kulturell förskjutning i synen på kvinnlig identitet och relationer:

Being partnered doesn't affirm your womanhood anymore... it's become more of a flex to pronounce yourself single.

I citatet framställs singelliv inte som brist, utan som symboliskt kapital — en resurs som signalerar individuell frihet, autenticitet och självständighet. Detta skifte återkommer i Reddit-trådens diskussioner. *Default_Dragon* skriver:

Women are no longer centring men in their overall social identity.

Detta uttryck ligger nära Rosalind Gills (2007:254–259; 271) beskrivning av den postfeministiska sensibiliteten, där kvinnor uppmanas att förstå sig själva genom val, självoptimering och personlig autonomi. Kvinnans identitet är inte längre kopplad till hennes relationsstatus utan är istället relaterad till individens prestationer, kompetenser och självdisciplin. Samtidigt visar andra kommentarer hur denna frigörelse inte är jämnt fördelad och fortfarande kräver strategiskt identitetsarbete. Användaren *Pyongyangmcbangbang* skriver:

I never reveal that I am married... Professionally, it closes doors for you.

Äktenskap framstår inte som en trygg identitetsmarkör utan som ett hinder. Kvinnlig identitet måste hanteras taktiskt i sociala och professionella sammanhang — en form av dubbelarbete som män i mindre utsträckning utför. Detta diskuterar Gill (2007:271) för även om kvinnor framställs som fria subjekt, sker valen inom ramar av självövervakning och sociala förväntningar. Ett ytterligare exempel visar hur individuella ambitioner hamnar i konflikt med kvarlevande kulturella förväntningar. *Exotic_Resource6200* uttrycker:

I wouldn't mind getting married... but it's way down on my priorities. I've accomplished so much and right now society expects me to give up that for what — a man want.

Illouz (2020:19–25) förstärker denna konflikt genom att visa hur konsumtionslogiken genomsyrar intimitet: relationer blir en form av kapital, där status inte längre mäts i långvariga partnerskap utan i attraktionskraft och erfarenheter. Singelliv blir till en trendig identitetsmarkör, samtidigt som det skapar en paradox: friheten att välja relationer är villkorad av en marknadslogik som kräver ständig optimering av självet. Femcel-gemenskap fungerar i detta sammanhang kulturell ram där konflikten kan artikuleras utan att behöva lösas, en form av ironisk distans till heteronormativitet. Genom humor och självdistans synliggör femcel-gemenskapen hur kvinnor både avvisar och förhandlar relationens symboliska värde.

En central spänning i det empiriska materialet handlar om hur kvinnor upplever att deras kroppsliga och tidsmässiga villkor — fertilitet, säkerhet, emotionella resurser — står i konflikt med samtidens ideal om självständighet, produktivitet och självförverkligande. Det handlar inte om att kroppen i sig bestämmer kvinnors livsval, utan om hur kvinnor försöker balansera kroppens rytmer med kulturella förväntningar som ofta drar i en annan riktning. Denna friktion uttrycks tydligt i *Rugby-Angel9525* kommentar:

Marriage is a burden to women.

Citatet uttrycker ett perspektiv som ligger nära Kay och Johanssens begrepp *heterofatalism* (Kay & Johanssen, 2025: 982–984). Relationer framställs inte som resultatet av individuella misslyckanden, utan som något som på ett mer grundläggande plan missgynnar kvinnor. Heterosexualitet förstås här som ett system där kvinnor förväntas investera mer än de får tillbaka, och där det är relationernas övergripande strukturer – snarare än enskilda män – som framstår som problemet. *Reasonable_beach1087* förstärker denna logik:

It IS embarrassing having a boyfriend or husband now... Women should be more open about how terrible being in a relationship with a man is.

Utifrån detta citat uttrycks både skam och en kollektiv kritik. Skammen handlar inte om personligt misslyckande, utan om att delta i en norm som upplevs som förlegad och belastande. Detta visar hur kulturella ideal om kvinnlig självständighet påverkar hur olika relationsval värderas: att vara singel framstår som moraliskt överlägset, medan tvåsamhet beskrivs som en kompromiss. En ännu starkare position syns i ett inlägg av en *raderad användare*:

Women are the only animals... expected to coexist, procreate and cater to their biggest predator.

Detta kan förstås som ett uttryck för heteronihilism (Kay & Johanssen, 2025:982–984), där heterosexualitetens framtid inte bara ifrågasätts utan framstår som grundläggande otänkbar. Mannen framställs här inte som en individuell partner, utan som ett strukturellt hot. På så sätt blir mannen en del av ett samhällsligt system som upplevs missgynna kvinnor som ett kollektiv snarare än en enskild person. Poängen är dock inte en bokstavlig beskrivning av verkligheten,

utan en sammanfattning av upplevelser av osäkerhet, maktobalans och historisk utsatthet som sammanfattas i en medvetet drastisk formulering. Samtidigt förekommer andra femcel-närliggande uttryck som inte präglas av hot eller skada, utan snarare av en form av känslomässig avmattning. *Historical-Sort-8632* skriver:

I haven't felt the urge to even speak to a man... I'm at peace with myself.

Detta ligger nära det som tidigare forskning kallar heteropessimism, där det centrala inte är rädsla eller katastroftänkande, utan en känsla av framtid förlust (Kay och Johansen, 2025:982, 993). Heterosexualitetens emotionella attraktionskraft framstår som försvagad, snarare än hotfull. I detta sammanhang fungerar femcel-gemenskapen som en språklig och kulturell resurs för att ge uttryck åt en lågintensiv men djupgående känslomässig reträtt. Det analytiska värdet i dessa uttryck ligger i hur de synliggör en skillnad mellan kvinnors kroppsliga och emotionella liv och de kulturella idealen om obegränsade val och självskapande. Femcel-gemenskapen blir därför en plats där denna osäkerhet kan uttryckas och bearbetas, ibland humoristiskt, ibland lekfullt, och ibland med stillsam distans. Gemenskapen fungerar som en ram som synliggör uppgivenhet och distans till heterorelationer. Genom att formulera dessa känslor i en igenkännbar form gör femcel-uttrycken den underliggande spänningen synlig - inte bara som individuella erfarenheter, utan som en del av en bredare diskurs om intimitet, kön och normer. Denna spänning mellan autonomi och normer förstärks ytterligare i en digital kultur där intimitet omvandlas till en marknadsvara.

Digitalisering, konsumtionslogik och kärlek som vara

Detta avsnitt analyserar hur intimitet och relationer omformas i en kultur präglad av digitalisering och konsumtionslogik. Genom att kombinera Bauman och Illouz med materialet från *Vogue* och Reddit synliggörs hur kärlekens värde förskjuts från ömsesidighet till kapitalisering. Relationer framställs inte enbart som personliga val, utan som en del av en ekonomisk och symbolisk marknad där synlighet, snabbhet och utbytbarhet premieras. Följande avsnitt belyser medier och intimitet som marknad, kommodifieringens konsekvenser för kvinnlig identitet och digitaliseringens normer och femcel som motposition. Tillsammans visar dessa perspektiv hur kärlek och intimitet alltmer formas av marknadslogik och digitala normer. Femcel-gemenskapen erbjuder samtidigt en kritisk motberättelse till denna utveckling.

En central observation i materialet är hur relationer och identitet omformas till en vara som cirkulerar inom digitala system. På Reddit uttrycks detta tydligt i en kommentar från *carloverguy20*:

Whenever a woman mentions she has a boyfriend, the male followers unsubscribe and unfollow them.

Relationers värde knyts här inte till känslomässig betydelse utan till publikens konsumtionslogik. Kvinnlig tillgänglighet fungerar som en resurs i den parasociala ekonomin: att framstå som singel ökar symboliskt kapital, medan tvåsamheten minskar. Detta förstärks av *Present-Tadpole5226*:

Posting about a new boyfriend would mean the follower is not getting what they wanted from that parasocial relationship.

En liknande tolkning går att finna i Illouz (2020:30), som beskriver hur intimitet i senmoderniteten präglas av marknadsprinciper där värde skapas genom efterfrågan, synlighet och konkurrens. Kvinnlig identitet blir här inte enbart social, utan också ekonomiserad. Digitala plattformar genererar en logik där kvinnors relationsstatus fungerar som ett medel för att säkra uppmärksamhet, och där det som belönas är inte romantisk stabilitet utan fantasin om tillgänglighet. Vogue-artikeln återger samma mekanism. I artikeln ges bloggaren Sophie Milner som exempel där hon förlorade följare efter att ha visat upp en relation:

Sophie Milner, a content creator, also experienced people unfollowing her when she shared a romantic relationship. ‘This summer, a boy took me to Sicily. I posted about it on my subscribers section, and people replied saying things like ‘please don’t get a boyfriend!’ (Joseph, 2025)

Detta illustrerar hur singelskapet blir ett kapitaliserbart tillstånd som ökar en kvinnas värde i en digital uppmärksamhetkultur. Det är inte friheten som sådan som belönas, utan den marknadsanpassade versionen av kvinnlig självständighet, där tillgänglighet fungerar som en estetisk och ekonomisk resurs. Femcel-perspektivet bidrar här med ytterligare en dimension. Femcel-identiteten bygger på känslor av utestängning, ofrivilligt singelliv och strukturella hinder för romantisk tillhörighet. Paradoxalt nog uppstår denna identitet i samma digitala arenor där

singelliv samtidigt kan upphöjas till ideal. Detta skapar en situation där kvinnors ensamhet både kan vara social marginalisering och ett digitalt kapital – en motsägelse som materialet tydligt gestaltar. *Exotic_Resource6200* uttrycker denna ambivalens:

I've accomplished so much and right now society expects me to give up that for what – a man want.

Kommentarens ton rör sig mellan självständighetsnarrativet och upplevelsen av könade förväntningar, vilket visar hur kvinnor navigerar mellan två konkurrerande normsystem: autonomi som ideal och relationer som kulturell norm. Relationer kan i detta sammanhang förstås som inbäddade i en medielogik där intimitet får karaktären av en konsumtionsvara. Status skapas inte enbart genom romantiska band, utan genom hur dessa band kommuniceras och förvaltas i digitala miljöer. Kvinnlig identitet blir därmed en produkt som måste hanteras strategiskt för att behålla värde – ett värde som mäts i likes, följare och engagemang. Denna logik förstärks av sociala medier, där gränsen mellan privat och offentligt suddas ut. Relationer blir inte bara personliga val, utan en del av en ekonomisk och symbolisk marknad. Detta skapar en dubbelhet: samtidigt som populärkulturella diskurser uppmanar kvinnor att vara självständiga och fria från män, är deras sociala kapital ofta beroende av hur de iscensätter sin intimitet. I denna spänning uppstår nya normer, där singelliv kan framstå som ett statustecken, inte enbart för att det signalerar frihet, utan för att det ökar värdet i en digital konsumtionskultur.

Bauman (2008:29) beskriver i *Consuming Life* hur senmoderniteten präglas av en konsumtionslogik som också genomsyrar relationer: det som inte är snabbt, effektivt eller utbytbar riskerar att betraktas som "avfall". Relationer blir därmed en del av samma logik som styr varor: det som inte längre ger tillfredsställelse förkastas. Kärlekens praktik omvandlas till ett projekt som kräver investering, underhåll och marknadsanpassning. Detta syns i kommentaren från *Specialist-Top-406*:

I just look ahead and I can't see how I could even meet someone, unless I commit a lot of time to swiping the apps.

På detta vis framstår dejtingappar som en arbetsinsats, inte ett socialt fält. Kärlek blir ett tidskrävande projekt beroende av algoritmer snarare än slump eller gemenskap. Bauman (2008:136) förklarar denna logik: "Ivrigt sysselsatta med att tjäna mer pengar för att köpa saker de anser sig behöva för sin lyckas skull får män och kvinnor mindre tid för ömsesidig empati." Detta skapar en ond cirkel där kärlekens "materialisering" underminerar relationers omsorg.

I digitala miljöer omvandlas relationsstatus till en form av kapital vars värde beror på hur väl det kan omsättas i synlighet och engagemang. Den svenska sociologen och forskaren Donald Broady (1988:2) har populariserat den franska sociologen Pierre Bourdieus begrepp symboliskt kapital vilket innebär att kunskap, ett sätt att se ut eller status kan anses vara önskvärt. Det som avgör om det anses vara önskvärt är det sociala sammanhanget (Broady, 1988:4). Symboliskt kapital fördjupar förståelsen för hur relationer genom att formos och omförhandlas i sociala sammanhang. Detta perspektiv blir särskilt tydligt vad gäller influencers. När en influencer förlorar följare efter att ha offentliggjort en relation, visar det hur kapitalets logik strukturerar intimitet: det är inte relationens innehåll som värderas, utan dess ekonomiska funktion i en digital ekonomi. Illouz (2020:30) förstärker denna poäng när hon skriver att sexualiteten ger kvinnor makt, samtidigt som den leder till att de förlorar i värde eller nedvärderas. Citatet från *SHADOWSTAR* belyser detta:

When the creator's relationship status changes, it's almost like their entire niche shifts — it can feel like they are no longer able to authentically address the topic of singleness.

När singelskapet fungerar som ett löfte om tillgänglighet kan tvåsamheten bli ett hinder för hur man syns och "kapitaliseras" på digitala plattformar. Algoritmer och sociala medier skapar en ny form av styrning, där marknadens logik ersätter traditionella normer men fortfarande reglerar kvinnors beteenden och möjligheter. I relation till femcel blir denna logik särskilt relevant. Femcel-gemenskapen uttrycker ofta upplevelser av att stå utanför denna "marknad": de saknar det "värde" som algoritmer, estetiska ideal och sociala koder premierar. Det handlar inte om personlig brist, utan om att inte uppfylla de kriterier som sociala och digitala normer belönar, till exempel att följa ideal för attraktivitet. Dessa erfarenheter synliggör den ojämlikhet som marknadslogiken reproducerar, där intimitet framstår som en konkurrenssituation snarare än en ömsesidig relation. Femcel kan därför förstås som en position som både formas av denna

marknadslogik och samtidigt fungerar som ett reaktivt motstånd mot den.

Digitala plattformar fungerar som normativa miljöer som definierar vad som uppfattas som normalt, önskvärt eller socialt möjligt. Bauman (2009:53) beskriver detta som en ordning där “ståndpunkterna, erfarenheterna, de kognitiva perspektiven och värdepreferenserna hos bedömarna och de bedömda är nödvändigtvis dubbelt och hopplöst ur lag”, vilket gör enhetliga normer omöjliga. I praktiken innebär detta att digitala miljöer skapar uppdelade regler och förväntningar, där intimitet blir ett projekt som måste optimeras för synlighet och kapitalisering. Digitaliseringen utgör inte en neutral bakgrund till dessa processer utan digitaliseringen konsumerar dem. *Reggiesmith98* sammanfattar denna förändring:

Yes we no longer live in an age where the internet is one place and reality is another.
What is happening online definitely affects greater society...

För vissa användare upplevs detta som en integrerad del av vardagen, medan andra uttrycker motstånd och distans. Femcel-gemenskapen positionerar sig som en motreaktion mot denna logik. Femcel-gemenskapen artikulerar en känslomässig pessimism inför heterorelationer, kopplad till både personliga erfarenheter och algoritmiska mönster som begränsar deras deltagande i den romantiska marknaden. Femcel uttrycks ofta genom ironi, cynism och humor används för att hantera ett landskap där kärlek framstår som både riskabel och kapitaliserad. Detta illustreras i kommentaren från *Historical-Sort-8632*:

Honestly I haven't felt the urge to even speak to a man in that way in a long time. I'm very much at peace with myself and the only thing pushing me toward even trying with the apps or anything is my friends are all in relationships.

På detta sätt blir digitala dejtingplattformar inte ett löfte om romantik, utan en normativ press – ett sätt att undvika avvikelser snarare än att söka intimitet. Ensamhet framstår inte som brist, utan som en medveten strategi i en kultur där relationer är kommodifierade och där kvinnor förväntas investera i romantiskt projektarbete. Bauman (2009:146) ger en strukturförklaring: innehav och konsumtion av vissa objekt och livsstilar ses som nödvändiga för lycka, och lycka har blivit en markör för social legitimitet.

I denna logik blir relationer en livsstilsmarkör som måste iscensättas för att uppnå status. Femcel utmanar denna norm genom att vägra delta i kapitaliseringens spel och visar alternativa sätt att förhålla sig till intimitet. Analysen visar därmed hur digitalisering och konsumtionslogik omformar intimitet till en marknadsvara. Relationer framställs som projekt där synlighet och tillgänglighet avgör värdet. Bauman och Illouz hjälper oss förstå hur denna logik skapar nya normer. Femcel-gemenskapen blir en motposition som kritiserar kärlekens kommodifiering och erbjuder strategier för distans och självständighet. Samtida normer kring kvinnlig sexualitet och relationer är motsägelsefulla: kvinnor uppmanas att vara fria och självständiga, men navigerar samtidigt ett landskap där förväntningar och konsumtionslogik begränsar handlingsutrymmet. Detta visar hur digitaliseringens normer både möjliggör och begränsar kvinnors frihet – en paradox som väcker frågor om hur intimitet och relationer formas i en digital kultur.

Kärlekens paradox

Slutligen visar analysen att kvinnlig identitet och intimitet förhandlas i ett spänningsfält mellan tvåsamhetens kvarvarande norm och singellivets uppvärdering som symboliskt kapital. I materialet framträder en dubbelhet: berättelsen om den autonoma singeln som investerar i sig själv och berättelsen om tvåsamheten som fortsatt fungerar som normativ kompass. Paradoxen förstärks av digitaliseringens logik, där synlighet och tillgänglighet blir måttstockar för värde och där intimitet allt oftare kapitaliseras. Dessa spänningsfält visar att valfrihet och autonomi aldrig är helt fria utan alltid påverkas av rådande sociala, kulturella och digitala logiker. Det innebär att kvinnors strategier för att hantera intimitet, både i singelliv och tvåsamhet, ofta präglas av behovet av självövervakning och skydd mot emotionell belastning.

Femcel-gemenskapen fungerar som en tolkningsram för denna osäkerhet genom begrepp som heteropessimism och heteronihilism, som artikulerar misstro mot heterorelationer både som individuell erfarenhet och som kulturell kritik. Samtidigt visar materialet hur humor och självdistans används som strategier för att hantera motstridiga förväntningar i en uppmärksamhetsdriven kultur. Dessa insikter utgör grunden för den kommande diskussionen om hur intimitetens villkor omformas och vilka konsekvenser detta får för kvinnors autonomi och strategier för att navigera intimitet och sociala normer.

Femcel-gemenskapen som tolkningsram för intimitet i en digital kultur

Studien visar att intimitet i samtida populärkultur och digitala medier alltmer formas genom en konsumtionslogik, där relationer och singelstatus tillskrivs värde genom synlighet, tillgänglighet och utbytbarhet. I detta landskap framstår singelstatus som ett symboliskt kapital, samtidigt som tvåsamhetens norm kvarstår som ett moraliskt ram. Resultatet är en dubbelhet: frihet och autonomi lyfts fram som ideal, men valen sker inom praktiker där självövervakning, optimering och publikt erkännande blir normativa ramverk. En central insikt är att intimitet inte längre enbart kan förstås som en privat angelägenhet, utan som något som tilldelas socialt värde genom synlighet, där relationer måste göras synliga för att räknas.

Relationer förskjuts i diskussionerna från privata erfarenheter till offentliga tolkningsproblem: är det pinsamt att ha en pojkvän, eller är singel normen för ett autonomt liv? Vogue-artikeln "Is Having a Boyfriend Embarrassing Now?" fungerar som en utgångspunkt för denna fråga och synliggör hur singelstatus kan upphöjas till en statussymbol, samtidigt som relationer fortsätter att strukturera kvinnors värde. Femcel-gemenskapen erbjuder en känslomässig tolkningsram för denna dubbelhet: humor, självdistans och lågintensiv acceptans artikulerar en misstro mot heterorelationer, inte som kampanj utan som en strategi för att hantera osäkerhet. I denna ordning förväntas kvinnor vara åtråvärda, men riskerar samtidigt förlust av kulturellt kapital – oavsett om de har eller inte har en partner.

Tre centrala spänningsfält framträder i materialet. För det första frihet inom ramarna: populär- och postfeministiska berättelser uppmanar kvinnor att välja sig själva, men utan att rucka på de strukturer som formar valens förutsättningar. Autonomi blir ett identitetsarbete på scen, där friheten måste visas upp för att erkännas. För det andra närhet som risk och distans som strategi: digitalisering och markandslogik gör relationer jämförbara, utbytbara och tidskrävande. Att avstå eller pausa heterorelationer framstår som rationellt i ett system där investeringarna är ojämnt fördelade mellan könen. För det tredje ensamhet som både struktur och stil: med ensamhushållet som vanligaste hushållstyp och sjunkande barnafödande blir singelliv både materiellt möjligt och kulturellt begripligt, samtidigt estetiseras singellivet i sociala medier där tillgänglighet fungerar som varumärkesstrategi.

Den svenska kontexten förstärker denna bild. Idealen om jämlikhet och autonomi samexisterar med en underförstådd förväntan på att få ihop livspusslet. När ensamhet identifieras som en riskfaktor för ohälsa och barnafödandet är det lägsta på två decennier blir frågan större än en kulturell trend – det är en demografisk realitet med konsekvenser för omsorg, socialpolitik och jämställdhet. Detta bör inte förstås som ett direkt orsakssamband, utan som en kulturell kontext där individuella uttryck och strukturella förändringar samverkar. Att kvinnor i allt högre grad uttrycker att de inte behöver eller vill ha män kan därmed förstås som en kulturell förändring som utmanar etablerade normer för familj, omsorg och socialt kapital.

Teoretiskt fördjupar studien förståelsen av postfeminismens självövervakning genom att visa hur den förskjuts från en extern blick till algoritmisk styrning, där synlighet och tillgänglighet kodar värde. Den nyanserar Banet-Weisers analys av populärfeminism genom att visa hur idealet om självförverkligande individualiseras på ett sätt som lämnar strukturer intakta, samtidigt som femcel-uttryck normaliserar denna dubbelhet snarare än politiserar den. Illouz och Bauman bidrar till förståelsen av intimitetens kommodifiering, men materialet visar att denna logik inte enbart präglar dejtingpraktiker, utan även vardagslivets organisering – från boendeformer till socialt erkännande. Studien bidrar därmed till tidigare forskning genom att visa hur dessa perspektiv samverkar i ett digitalt medielandskap där intimitet inte bara kommodifieras, utan också algoritmiskt organiseras.

Studiens samhällreliga relevans ligger i att den synliggör hur förändrade intimitetsnormer inte enbart är individuella livsstilsval, utan sammanflätade med bredare mediestrukturer, demografiska förändringar och välfärdspolitiska förutsättningar. Genom att analysera hur singelliv, tvåsamhet och kvinnlig autonomi förhandlas i populärkultur och digitala forum bidrar studien till förståelsen av hur samtida medielandskap påverkar föreställningar om relationer, ensamhet och socialt ansvar.

Studien har begränsningar. Den bygger på en viral artikel och cirka 1 000 Reddit-inlägg, vilket ger djup i ett specifikt medieflöde men innebär att materialet främst speglar diskussioner i digitala forum. Framtida forskning bör därför undersöka hur liknande berättelser cirkulerar i svenska medier och vardagspraktiker, exempelvis genom intervjuer med kvinnor i singelhushåll

och analyser av hur nationella strategier mot ensamhet samspelar med intimitet i digitala medier. Det finns även behov av att vidareutveckla teoretiska begrepp som heteronihilism för att fånga fler känslomässiga dimensioner och bättre förstå hur humor och självdistans fungerar som kulturella strategier snarare än politiska positioner.

Vad vet vi då nu som vi inte visste tidigare? Studien visar att intimitet inte längre kan förstås som en självklar privat sfär, utan som en mediepraktik som formas av algoritmer, normer och marknadslogik. Singelliv och tvåsamhet framträder inte som motsatser, utan som samtidiga och motstridiga ideal i en kultur där frihet, autonomi och närhet måste iscensättas för att erkännas. Vogue-artikelnns fråga – *är det pinsamt att ha en pojkvän?* – och uppsatsens titel “*Singel and Ready to Mingle?*” fångar denna spänning: att både relation och icke-relation kan innebära social risk i ett landskap där kvinnligt värde förhandlas genom synlighet, tillgänglighet och självkontroll. Femcel-identiteten framträder här inte främst som en politisk position, utan som ett analytiskt begrepp för att förstå hur misstro, humor och emotionell distans fungerar som strategier i mötet med en intimitetens logik som upplevs som ojämnt och utmattande. Studien pekar inte på vad som är önskvärt i relationer, utan på hur val mellan singelliv och tvåsamhet påverkas av rådande sociala och mediala normer. När närhet värderas enligt marknadens logik och sårbarhet kan leda till förlorat socialt kapital, blir valet villkorat snarare än fritt.

Referenslista

- Banet-Weiser, Sarah. (2018). *Empowered. Popular Feminism and Popular Misogyny*. Duke University Press.
- Banet-Weiser, Sarah., Gill, Rosalind., & Rottenberg, Catherine. (2020). *Postfeminism, popular feminism and neoliberal feminism? Sarah Banet-Weiser, Rosalind Gill and Catherine Rottenberg in conversation. Feminist Theory, 21(1), 3.*
<https://doi.org/https://dx.doi.org/10.1177/1464700119842555>
- Bauman, Zygmunt. (2008). *Konsumtionsliv*. Polity.
- Broady, Donald (1988). *Kulturens fält. Om Pierre Bourdieus sociologi, i Masskommunikation och kultur*. NORDICOM-Nytt/Sverige, nr 1–2: s. 59–88. 30 sidor
- Braun, Virginia., & Clarke, Victoria. (2022). *Thematic analysis*. SAGE.
- Eurostat (2025) *Living conditions in Europe – housing*. Statistik Explained. Tillgänglig på:
https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php/Living_conditions_in_Europe_-_housing (Hämtad 2025-12-14).
- Evans, Hannah. Rae., & Lankford, Adam. (2024). Femcel Discussions of Sex, Frustration, Power, and Revenge. *Archives of Sexual Behavior: The Official Publication of the International Academy of Sex Research*, 1. <https://doi.org/10.1007/s10508-023-02796-z>
- Folkhälsomyndigheten (2024) *Ensamhet – förekomst, konsekvenser och åtgärder. En kartläggning*. Rapport nr 24065. Tillgänglig på:
<https://www.folkhalsomyndigheten.se/contentassets/09eac2b8b63e4d79a9e1f79dcbc71409/ensamhet-forekomst-konsekvenser-atgarder.pdf> (Hämtad 2025-12-14).
- Flyvbjerg, Bent (2001). *Making Social Science Matter. Why social inquiry fails and how it can succeed again*. Cambridge: Cambridge University Press. 204 sidor. ISBN 978-0-521-77568-7
- Gill, Rosalind. (2007). *Gender and the media*. Polity, cop.

- Illouz, Eva., & Hums, Svenja. (2020). *Därför tar kärleken slut*. Daidalos.
- Illouz, Eva. (2019). *The End of Love*. Oxford University Press.
- Hacking, Ian. (1999). *The Social Construction of What?* Kaptiel 1: "Why Ask What?". Sid. 1-34. 34 Sidor. ISBN 0-674-81200-X
- Hansen, Anders., & Machin, David. (2019). *Media and communication research methods*. Palgrave Macmillan
- Johanssen, Jacob., & Kay, Jilly Boyce. (2025) "From Femcels to 'Femcelcore': Women's Involuntary Celibacy and the Rise of Heteronihilism." *European journal of cultural studies* 28.4: 981–999. Web.
- Kay, Jilly Boyce. (2022). "Abject Desires in the Age of Anger: Incels, Femcels and the Gender Politics of Unfuckability." *Imagining "We" in the Age of "I."* Ed. by Mary Harrod, Suzanne Leonard, and Diane Negra. 1st ed. vol. 1. United Kingdom: Routledge. 29–46. Web.
- Melton, Brittany. (2025). "By women for women" communicating gender discourse in r/FemaleDatingStrategy. *FEMINIST MEDIA STUDIES*. <https://doi.org/10.1080/14680777.2025.2453442>
- Merriam, Sharan B. (1994). *Fallstudien som metod*. Lund: Studentlitteratur
- Pizzimenti, Debora Maria., and Assunta Penna. (2024). "Excluded. A Digital Ethnographic Investigation on the Femcel Community." *Italian Sociological Review* 14.10S: 765–786. Web.
- Reddit (u.å). *The heart of the internet*. <https://redditinc.com/> (Hämtad 2025-12-04).
- Riva, Carol. (2018). Coding and analysing qualitative data. I: Seale, Clive (red). *Researching society and culture*. SAGE Publications. S.366-392.

SCB (2025) *Hushåll i Sverige – statistikmyndigheten SCB*. Tillgänglig på:
<https://www.maklarsamfundet.se/nyheter/sa-bodde-svenskarna-2024> (Hämtad 2025-12-14).

Urban Dictionary (2020). *Femcel*. <https://www.urbandictionary.com/define.php?term=Femcel> (Hämtad 2025-12-14).

Urban Dictionary (2023). *Femcel*. <https://www.urbandictionary.com/define.php?term=Femcel> (Hämtad 2025-12-14).

Vogue (u.å). *About us*. <https://www.vogue.com/about-us> (Hämtad 2025-12-04).

Empiriska källor

Joseph, C. (2025). Is Having A Boyfriend Embarrassing Now?. *British Vogue*, 25 oktober.
<https://www.vogue.co.uk/article/is-having-a-boyfriend-embarrassing-now> (Hämtad 2025-11-03)

Reddit (2025). Is Having a Boyfriend Embarrassing Now?. (Datumet):
https://www.reddit.com/r/women/comments/1om3mpk/is_having_a_boyfriend_embarrassing_now/ (Hämtad 2025-11-03)

Reddit (2025). Vogue says women are embarrassed to have boyfriends lol.
(Datumet):https://www.reddit.com/r/GenZ/comments/1ol5pf4/vogue_says_women_are_now_embarrassed_to_have/?seeker-session=true (Hämtad 2025-11-03)

Reddit (2025). What do you think of the article “Is Having a Boyfriend Embarrassing Now?”.
(Datumet):https://www.reddit.com/r/AskFeminists/comments/1olo2bt/what_do_you_think_of_the_article_is_having_a/?seeker-session=true (Hämtad 2025-11-03)